

ارتحال آیت‌الله طالقانی 19 شهریور 1358

« او برای اسلام به منزله ابودر زمان بود. زبان گویای او چون شمشیر مالک اشتر بود. برنده بود و کوبنده »

امام خمینی (ره)

مرحوم آیت‌الله طالقانی در سال 1289 شمسی دیده به جهان گشود. او در خانواده‌ای اهل علم و فضیلت و دارای روحیات انقلابی و ضد ظلم رشد نمود و ابتدا در محضر پدرش سید ابوالحسن، آغاز به یادگیری مفاهیم اسلامی نمود و تحصیلات دینی خود را در مدارس رضویه و فیضیه تا درجه اجتهاد ادامه داد. ایشان در سال 1318 برای اولین بار خشم خویش را نسبت به رژیم پهلوی با انتشار یک اعلامیه در اعتراض به کشف حجاب ابراز کرد و در پی آن دستگیر و زندانی شد. پس از شهریور 20 با تشکیل گروه‌های گوناگون سیاسی، مبارزه را به طور رسمی آغاز کرد. ایشان در جریان نهضت ملی شدن صنعت نفت مبارزات ارزنده‌ای داشت و تلاش‌های فراوانی در جهت احقاق حق ملت مسلمان ایران از چنگال استعمارگران انجام داد.

پس از جریان‌های کودتای 28 مرداد، مرحوم طالقانی به مبارزات خود ادامه داد تا اینکه ساواک، ایشان را به جرم مخفی کردن نواب صفوی در خانه‌اش، دستگیر کرد و بار دیگر به زندان افکند.

پس از شکل‌گیری نهضت امام خمینی، به پیروی از ایشان به مخالفت با رژیم ستمگر پهلوی پرداخت و در همان سال به زندان افتاد. پس از آزادی، مجدداً در جریان 15 خرداد دستگیر و به ده سال زندان محکوم شد. این مجاهد کبیر در زندان نیز دست از مبارزه و ارشاد برنداشت. رفتار و گفتار مناسب حتی روی مأموران زندان اثر مثبت داشت و در همین دوران زندان، با نوشتن تفسیر «پرتوی از قرآن» سعی در آشنا کردن افراد به عظمت و سازندگی قرآن کرد. ایشان در سال 46 به واسطه فشارهای داخلی و خارجی بر رژیم شاه، از زندان آزاد شد اما دست از مبارزه نکشید و در آستانه سال 1350 همزمان با برگزاری جشن‌های 2500 ساله شاهنشاهی بار دیگر دستگیر و به مدت سه سال در زابل و 18 ماه در بافت کرمان در بدترین شرایط به حالت تبعید به سر برد.

در سال 1354 مجدداً توسط ساواک گرفتار و به 10 سال زندان محکوم گردید. آیت‌الله طالقانی در آستانه انقلاب اسلامی از زندان آزاد شد و نهایت تلاش خود را جهت پیروزی انقلاب نمود و پس از پیروزی به ریاست شورای انقلاب برگزیده شد. در انتخابات خبرگان قانون اساسی نیز به عنوان نماینده مردم تهران انتخاب گردید. ایشان در اوایل مرداد ماه 1358 از سوی امام خمینی مأمور بر پایی نماز جمعه گردیدند و اولین نماز جمعه بعد از پیروزی انقلاب را در 5 مرداد 1358 در دانشگاه تهران اقامه کردند. سرانجام در سحرگاه 19 شهریور ماه 1358 این عالم مجاهد پس از سال‌ها فعالیت علمی و مبارزات سیاسی علیه رژیم پهلوی و عمری تلاش خستگی‌ناپذیر در راه پیاده کردن اسلام ناب در اثر سکنه قلبی دار فانی را وداع گفت و به دیدار معبود شتافت.